

[Holger Larsen.]

Beløb, end de maaske i og for sig kunde være berettiget til at faa. Jeg kunde dog bare ønske, at dette Beløb ikke alene tilflød Kommunerne i den Forstand, jeg kunde ogsaa ønske — for at det gamle Ord kunde gaa i Opfyldelse, at naar det regner paa Præsten, saa drypper det paa Degnen —, at man, naar Statstilskuddet tilflød Kommunerne saa rigeligt, saa ogsaa sikrede sig, at de gamle fik noget mere, end de hidtil har faaet. Nu findes der ikke i Lovforslaget noget Sammenligningsgrundlag i saa Henseende, saa jeg kan ikke se, om de 200 Kr. og 100 Kr. er mere, end man i Dag faar deroppe. Men jeg har mine Tvivl derom, og dem faar jeg bestyrket ved at læse § 20, der siger:

„For Personer, der ved Lovens Ikrafttræden oppebærer Alderdomsunderstøttelse, bestemmes Aldersrentens faste Beløb ved den Alder, de havde, da de opnaaede Alderdomsunderstøttelse. Dersom disse Personer ved Lovens Ikrafttræden oppebærer en Alderdomsunderstøttelse, der er større end den Aldersrente, der maatte tilkomme dem, kan Kommunalbestyrelserne, for saa vidt det skønnes nødvendigt, forhøje Aldersrenten med et Beløb, der i det højeste maa udgøre fire Femtedele af Forskellen mellem Alderdomsunderstøttelsen og den dem efter Loven paa det ovennævnte Tidspunkt tilkommende Aldersrente“,

og derefter skal Tillæget gaa ned i Løbet af 4 Aar. Det vil altsaa sige, at man forudsætter i denne Overgangsparagraf, at der er en Del Mennesker oppe paa Færøerne, som faar mere under den gamle Alderdomsunderstøttelseslov, end de vil faa efter den nye Rentelov, og disse Personer fratager man det overskydende større Beløb, idet man dog siger, de skal have Lejlighed til at faa Beløbet aftrappet i Løbet af 5 Aar. Dette er naturligvis for saa vidt en human Foranstaltning, men jeg kunde dog have ønsket — da man nu er villig fra Regeringens Side til at sætte Statstilskuddet op —, at denne Bestemmelse ikke havde staaet der, men at der i Stedet for havde staaet en anden Bestemmelse, som sagde saadan noget lignende som: ingen af de nuværende alderdomsunderstøttede vil efter den nye Lov kunne faa mindre, end de har i Øjeblikket. Det er en af den Slags Sikringsforanstaltninger, som er saa overordentlig rare at have i en Lov, og som gør, at Menneskene bliver tilfredsstillet helt igennem, som ikke tager noget fra dem, der i Øjeblikket har faaet en Understøttelse af en bestemt Størrelse.

Jeg maa gaa ud fra, at naar Sogneraadene hidtil har skønnet oppe i disse fattige Kommuner, har de skønnet rigtigt, idet Fattigdommen har tvunget dem til ikke at skønne for højt. Derfor vil jeg henstille dette til den højtærede Minister; jeg vil ikke af den Grund give Anledning til, at Lovens Vedtagelse udsættes, man maa stadig væk falde tilbage paa, at det er Lagtinget, der har vedtaget Bestemmelsen, og at det er det, der kommer til at bære Ansvaret derfor — men jeg vil sige, at jeg vilde med større Glæde have anbefalet Lovforslaget til Vedtagelse, naar jeg havde haft disse Smaagarantier for, at den større Pengerigdom, som skal tilflyde Færøerne, ogsaa kom til at virke nedadtil paa de gamle. Om det lader sig gøre, ved jeg ikke. Jeg venter med Glæde paa de Bemærkninger, som den højtærede Minister muligvis vil gøre i den Anledning.

Jeg finder ingen Anledning til paa Grund af det af mig fremdragne at ønske et Udvalg nedsat til at behandle Lovforslaget. Jeg anbefaler mine Partifæller at vedtage det.

Samuelsen: Det foreliggende Forslag til Lov for Færøerne om Aldersrente skal jeg tillade mig at anbefale til velvillig Behandling. Et tilsvarende Lovforslag er vedtaget af Færøernes Lagting enstemmigt med 18 Stemmer af Lagtingets 21 Medlemmer.

Hernede, hvor en anden Alderdomslovgivning er gældende, hvor Aldersrenteproportionerne er meget betydelige større end Alderdomsunderstøttelserne paa Færøerne, vil man forundre sig over — det gjorde det ærede Medlem Hr. Holger Larsen ogsaa —, at Lagtinget saa sent som i 1932 kan foreslaa saa smaa Aldersrenteproportioner som dem, der er Tale om i dette Lovforslag, og man søger i Almindelighed — det gjorde det ærede Medlem ogsaa — at finde Forklaringen deri, at det maa være meget billigere at leve paa Færøerne end hernede.

Sagen er den, at hvis man paa Færøerne skulde leve paa dansk Kost, som man kalder det i vore Sygehuse, saa vilde det være dyrere at leve paa Færøerne end hernede, idet da en stor Del af de daglige Fornødenheder skulde indføres henedefra eller fra Udlandet. Det vil altsaa være klart, at saa maatte Varerne koste mere deroppe, end de koster hernede. De skulde købes hernede maaske ikke til almindelig Udsalgspris, men alligevel til temmelig høj Pris, og dertil vilde komme Fragt og andre Omkostninger, naar Varerne